

РЕВНОСТЪ

Като излѣзе отъ Енiovото кафене и се запжти къмъ дома си, сърдитъ, съ разперени ржце и съ издадени напредъ раменѣ, каточе се готвѣше да се бори съ нѣкого, Агата стигна до прелѣза, който бѣше между неговата кжща и кжщата на съседа му, единъ тѣсенъ проходъ, като малка уличка, презъ която се влизаше отзадъ въ двора му. Тукъ той изведнажъ чу веселъ, звънливъ смѣхъ — смѣше се Минка, жена му. Агата се спрѣ, отби се на страна и се прилепи до стената. Той бѣше забелязалъ, че понѣкога Минка приказваше съ Генда, Велковия синъ, съседа му, и бѣше решилъ да я издебне и хване. Наистина, това негово подозрение му се виждаше несправедливо и скоро го забравяше, но сега бѣше сърдитъ — бѣха го надвили на карти, а освенъ туй нѣкой го закачи и отдалечъ му подхвърли дума за Минка. Агата замълча, но сякашъ ястребъ закълва сърдцето му и отъ тогазъ нито му вървѣше въ играта, нито можа да се успокои.

Предпазливо, като се държеше близо до стената, той подаде глава напредъ и надник-